

Bíró Endre

SZTE Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar

A nagyzerindi református egyházfegyelem másfél évszázada (1717-1871)

Egy református egyházközség történeti kútfői igen különbözőek, szerteágazóak lehetnek. Míg a helytörténetkutatás fókuszában általában világi dokumentumok állnak, tanulmányom a ritkábban forgatott egyházi forrásokból, szűkebben a fegyelmi tárgyú iratokból merítkezik. Ezek számos formában jelentkezhetnek: a helyben jegyzett penitencia-lajstromok és presbiteri jegyzőkönyvek csoportjától az egyházvizitációs feljegyzéseken át egészen a magasabb egyházigazgatási döntéshozó szervek iratanyagáig terjedhet a paletta.

Kutatásom a Fekete-Körös partján fekvő Nagyzerind vonatkozásában kíván rámutatni ezen egyházfegyelmi kútfők sokszínűségére, valamint arra, hogy mindezek együttese egy nagyjából másfélezer lelkes magyar református közösség XVIII-XIX. századi életéről milyen mértékben tájékozathatja a jelenben érdeklődőt.